

paa den radikale Regering, hos hvem han jo netop har fundet den Aabenhed, han stiller Krav om. Jeg skal yderligere sige til det ærede Medlem, at hvis han vil læse den offentliggjorte Protokol fra det politiske Forhandlingsudvalg for 9. Maj 1919, vil han der i Referatet se den radikale Regerings Villighed til og Ønske om en Debat paa Grundlag af et Forslag til Beslutning her i Rigsdagen, fordi der ikke længere syntes at være den oprindelige fuldkomne Enighed til Stede. Men denne offentlige Debat afværgedes efter udtalte Ønsker fra den daværende Oppositions Lederes Side.

Nu kunde man naturligvis, naar man ser det ærede Medlem gøre sig til Talsmand for en aaben Politik, spørge, om hans egen Deltagelse i Politik da er saadan, at den berettiger ham til at træde frem som Anklager, om man egentlig kan hæfte Betegnelsen „aaben“ ved den Virksomhed; det ærede Medlem drev i Paris som udsendt Repræsentant for Bestræbelser, der var rettede imod den danske Regering og hele den danske Rigsdags Politik.

Det ærede Medlem fandt det besynderligt, at jeg betegnede Perioden mellem den 3die Zones Opstaaen og dens Bortfald som en tragi-komisk Episode. Han sagde, at ved denne Episode triumferede netop den radikale Regering. Nej, thi netop i den Maaned havde visse Kredse ved hemmelige Intriger, ved en Optræden imod Regering og Rigsdag, haft Held til at bringe den daværende Regering og den samlede Rigsdags Politik til Fald. Men dette Fald var kun midlertidigt. Saa snart nemlig Ententen modtog den fulde og aabne Meddelelse om, hvor den danske Regering og Rigsdag stod efter Møderne i Maj 1919, maatte dette Intrigespil falde sammen. Derfor har jeg betegnet det som en tragi-komisk Episode i det slesvigske Spørgsmaals Historie.

Den endelige Grænse blev jo trukket der, hvor Rigsdag og Regering oprindelig i fuldt Fællesskab havde ønsket den, og det Spørgsmaal, som nu rettes til Danmark, dets Repræsentation og Regering, er det: Holder Danmark fast ved denne Grænse absolut og uden Forbehold? Jeg mener, det er nødvendigt at stille dette Spørgsmaal paa Grund af den Debat, der er ført.

Et klart Standpunkt er nødvendigt, navnlig for Regeringen, og det er ikke tilstrækkeligt, at Standpunktet er tilsyneladende klart, naar det dog viger udenom visse Vanskeligheder, og man derfor vælger en vis Uklarhed i Besvarelsesformen, der stammer fra, at der om dette Spørgsmaal er afvigende Meninger indenfor Regeringens Parti og dens Flertal, og at Regeringen derfor maaske nødig siger sin Mening, hvorved den ene Gruppe jo maatte forstaa, at den ikke fandt Medhold hos Regeringen.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt, som har taget Ordet for en Flytning af Grænsen mod Nord, har, efter at Statsministeren har betegnet dette Krav som indiskutabelt i dette Ting, sagt, at han ikke skulde fortsætte denne Diskussion, men andre havde jo taget Ordet for en Flytning af Grænsen mod Syd, og derfor var det godt, at dette var kommet frem; det var det ærligste, at man vidste, hvorledes Standpunkterne var. Selv om Spørgsmaalet er indiskutabelt for det danske Folk, hvad jeg er ganske enig med den højtærede Statsminister i, saa eksisterer altsaa disse afvigende Meninger, og derfor er det nødvendigt, at man faar den fuldstændige Klarhed over Regeringens Politik her. Det er bekendt, at før det ærede Medlem Hr. Schmidt havde talt, havde det konservative Blad „Nationaltidende“ taget Ordet for et Arbejde ved Grænsen med Grænseflytning som Maal og udtrykt dette i en Opfordring til en Kappelstrid, saaledes at Grænsen kunde blive flyttet mod Nord eller mod Syd efter denne Kappelstrids Resultat. Det er dette Standpunkt, det ærede Medlem Hr. Schmidt gjorde til sit.

Det ærede Medlem indledede sin første Tale med en Bemærkning om, at han vilde sige det danske Folk en Venlighed; og han sagde saa, at han paa sine Vandringer i København i det unge Danmarks Skrifter havde fundet Udtryk for en moralsk Kraft, som han nærrede den største Agtelse for; denne moralske Kraft gav sig Udtryk i Ønsker dels om at bevare og dels — ja, om at erobre. Nu maa jeg sige, at jeg tror ikke, det saa meget var hans Hensigt at sige det danske Folk en Venlighed ved den Bemærkning som derigennem at give Udtryk for, at han er en klog Mand og ogsaa en klog Politiker, og det